

پس از بروز مشکلات لجستیکی و انسانی در ناو آبراهام لینکلن، جرج واشنگتن جایگزین آن در منطقه خواهد شد

ناوهای خسته

جرج واشنگتن جایگزین آن شود اما این چرخش نیز نمی‌تواند ریشه‌های ساختاری مشکل را حل کند. فشار عملیاتی بالا، کمبود توقف در بندر، اختلال در زنجیره تأمین و فرسودگی نیروها، همگی محصول سیاست‌هایی

است که بدون محاسبه ظرفیت واقعی نیروی دریایی آمریکا برای جنگ علیه ایران اتخاذ شد.

معضلات مربوط به ناوها و حتی ذخایر تسلیحاتی و لجستیکی، یکی از تبعات مستقیم سیاست‌های بی‌حساب و کتاب و محاسبه نشده شخص ترامپ علیه ایران است. تبعات و هزینه‌های این سیاست‌های اشتباه تنها در حوزه سیاسی و اقتصادی خلاصه نمی‌شود. اکنون شاهد آن هستیم عوارض سخت‌افزاری نیز به وضوح نمایان شده: فرسودگی ناوها، تأخیر در تعمیرات اساسی، افت روحیه و سلامت روان هزاران تروریست ارتش آمریکا و فشار بر کل سیستم لجستیک نیروی دریایی آن کشور. جنگی که قرار بود قدرت آمریکا را به نمایش بگذارد، در عمل کارایی ناوهای هواپیمابر آن برای عملیات طولانی‌مدت را زیر سؤال برده است.

بن‌بست جنگ علیه ایران نشان می‌دهد قدرت نظامی صرف، بدون برنامه‌ریزی، بدون محاسبه واقع‌بینانه و بدون توجه به محدودیت‌های لجستیکی و انسانی، به نقطه ضعف آمریکا در برابر ایران تبدیل شده است.

نیروها را نداشته است. نتیجه این رویکرد، بروز مشکلات سخت‌افزاری، تجهیزاتی و تسلیحاتی است که اکنون در قالب بحران ذخایر تسلیحاتی و مأموریت‌های بیش از حد طولانی ناوها خود را نشان می‌دهد.

اگر به سابقه اخیر نگاه کنیم، ناو هواپیمابر جرالد فورد نیز با مشکلات مشابهی روبه‌رو بود. این ناو (با ۱۰۰ هزار تن وزن، به طول ۳۳۷ متر و ظرفیت بیش از ۶۰۰۰ خدمه)، در جریان جنگ ۴۰ روزه، بیش از حد روی آب ماند (۳۲۶ روز) و خدمه آن فرسوده شدند. تعمیرات اساسی ناو عقب افتاد و در میانه جنگ علیه ایران، مشکلات حد سیستم فاضلاب و توالت‌ها به یک افتضاح رسانه‌ای برای پنتاگون تبدیل شد. سیستم خلأ فاضلاب فورد بارها دچار گرفتگی شد، تعمیرات مکرر نیاز داشت و شرایط بهداشتی، وضعیت ناو را به شدت تحت تأثیر قرار داد. در همان زمان مشخص شد این ناو از سال ۲۰۲۳ تا ۲۰۲۵، بیش از ۴۲ بار درخواست کمک برای رفع مشکلات سیستم داشته و فقط سال ۲۰۲۵، ۲۲ مورد گزارش شده است. حالا ناو لینکلن که یکی از بزرگ‌ترین ناوهای کلاس نیمیتز نیروی دریایی آمریکاست (با وزن ۱۰۰ هزار تن، طول بیش از ۳۳۲ متر، ظرفیت ۹۰ هواپیما و بیش از ۵۶۰۰ خدمه)، با مشکلات مشابهی مواجه شده است. ظاهراً قرار است ناو

قابل توجه افکار خودکشیی را رد کرده و گفته اولویت با تحویل اقلام حیاتی مأموریتی است اما این پاسخ‌ها نتوانسته نگرانی قانون‌گذاران و خانواده‌ها را برطرف کند. هگست نیز گزارش‌ها را «تحریف شده» خواند و از احترام به ملوانان سخن گفت اما واقعیت حضور طولانی‌مدت بدون توقف در بندر، فشار روانی و لجستیکی را انکار ناپذیر کرده است. حالا که جرج واشنگتن قرار است عازم منطقه شود، کارشناسان هشدار می‌دهند این چرخش موقت تنها یک معطلی است، نه حل ریشه‌ای معضل.

ناوهای هواپیمابر آمریکا اکنون به یکی از بزرگ‌ترین دردسرهای نظامی آن کشور تبدیل شده‌اند. سیاست‌های جنگ‌طلبانه ترامپ علیه ایران، بدون توجه به پروتکل‌ها و روتین‌های نظامی آمریکا اتخاذ شده است. ارتش تروریست آمریکا مأموریت‌ها و پروتکل‌های عملیاتی خود را حداقل ۲ سال قبل از اجرا، برنامه‌ریزی می‌کند. اگر آمریکا قصد حمله به کشوری را داشته باشد، از سال‌ها قبل برنامه‌ریزی سخت‌افزاری، تسلیحاتی، لجستیکی و نیروی انسانی آغاز می‌شود تا ارتش بتواند خود را تطبیق دهد اما تصمیم‌گیری‌های ناگهانی و غیرمحاسبه شده ترامپ، این فرایند را مختل کرده است. ارتش آمریکا فرصت کافی برای آماده‌سازی ذخایر، برنامه‌ریزی چرخش ناوها، تعمیرات اساسی (اورهال) و مدیریت خستگی

گفت پرسرش «فکر می‌کند فردا بیدار نمی‌شود»، در حالی که یک عضو دیگر ناو آبراهام لینکلن، ۲۹ کیلوگرم لاغر شده و در پیام‌های واتساپ به خانواده‌اش نوشته «من کاملاً مرده‌ام؛ مرده». گزارش‌های Military Times و Stars & Stripes نیز از موارد متعدد اقدام به پرش ملوانان حاضر در این ناو به دریا و نگرانی‌های خانواده‌های شان حکایت می‌کند.

در روزهای اخیر خبرهایی مبنی بر عزیمت ناو هواپیمابر جرج واشنگتن به منطقه غرب آسیا منتشر شد. رسانه‌های آمریکا از جمله روزنامه وال‌استریت ژورنال در گزارش‌های خود اعلام کردند این ناو که مقر آن ژاپن است و اخیراً در اقیانوس آرام و تنگه مالاکا فعالیت داشته، قرار است جایگزین ناو لینکلن شود. بر اساس گزارش وال‌استریت ژورنال که به نقل از مقامات آمریکایی آشنا با موضوع منتشر شده، ناو هواپیمابر آبراهام لینکلن اکنون به نمادی از هزینه‌های انسانی و عملیاتی جنگ علیه ایران تبدیل شده است. گزارش روزنامه آمریکایی به جزئیات نامه سناتور بلومنثال اشاره می‌کند که از کمبودهای اساسی، آلودگی آب، مشکلات لوله‌کشی، زوال سلامت روان، نگرانی‌های ایمنی و اختلال در سیستم پست سخن می‌گوید. به گزارش وال‌استریت ژورنال، نیروی دریایی آمریکا در پاسخ رسمی، افزایش

گسترده مواد غذایی، اختلال جدی در سیستم لوله‌کشی و آب، کمبود اقلام بهداشتی اولیه مانند خمیر دندان، صابون و دئودورانت، مشکلات ایمنی عرشه، اختلال در سیستم پست و بسته‌های حمایتی که بسیاری از آنها در مسیر گم شده‌اند و از همه مهم‌تر، فرسودگی شدید روحی – روانی و جسمی خدمه است. برخی منابع نظامی و خانواده‌های ملوانان تروریست از موارد اقدام به پرش از ناو و نگرانی‌های جدی سلامت روان نیز سخن گفته‌اند؛ بنا به بر گزارش رسانه‌های آمریکا، سناتور «رچارد بلومنثال» در نامه‌ای رسمی به پیت هگست، وزیر جنگ آمریکا و مقامات نیروی دریایی آن کشور، این مشکلات را برشمرده و خواستار رسیدگی فوری شده است. این وضعیت مشخصاً نه یک حادثه منفرد، بلکه نشانه فرسایش سیستماتیک نیروی دریایی آمریکا تحت فشار عملیات طولانی‌مدت و بدون برنامه‌ریزی کافی است. خانواده‌ها در شهرهای کوچک مانند سن دیگو و حتی در جلسات خصوصی با مقامات، از خستگی بی‌وقفه، کمبود غذا، آلودگی آب، توالت‌های شکسته، حمام‌های کپک‌زده و حتی حالاتی «مثل صحنه‌ای از داستان‌های ترسناک آمریکایی که در آن همه مرده‌اند اما هنوز زنده هستند»، سخن می‌گویند. در همین رابطه مادر یکی از ملوانان تروریست آمریکایی به شبکه تلویزیونی ان‌بی‌سی

جزئیات جدید از چگونگی اصابت جنگنده آمریکا بر فراز آسمان ایران در گزارش نیویورک‌تایمز

پهپادها شکارچی «F15»‌ها

ایرانی سخن گفته که به شکلی غیرمعمول و هماهنگ در آسمان حرکت می‌کردند.

بر اساس روایت سی‌ان‌ان، خلبان آمریکایی این پهپادها را در قالب آرایشی شبیه «عروس دریایی» دیده بود؛ به این معنا که چند پهپاد بزرگ‌تر در بخش بالایی قرار گرفته بودند و پهپادهای کوچک‌تر در قسمت پایین آنها و مانند شاخک‌های یک عروس دریایی حرکت می‌کردند.

یکی از منابع مطلع به سی‌ان‌ان گفته بود خلبان از چندین پهپاد به‌هم‌پیوسته سخن گفته که همچون یک موجود واحد حرکت می‌کردند. منبع دیگری نیز گفته بود خلبان آمریکایی این آرایش را به «میدان مین هوایی تشکیل شده از پهپادها» شبیه کرده است.

اهمین این روایت در آن است که بر اساس توصیف خلبان نشانه‌ای از دستیابی ایران به سطح جدیدی از فناوری پهپادی است؛ سطحی که در ارزیابی‌های اطلاعاتی آمریکا تا آن زمان به طور کامل شناسایی نشده بود. یکی از کارشناسان حوزه جنگ پهپادی که سی‌ان‌ان با او گفت‌وگو کرده، هشدار داده بود پهپادهایی که بتوانند یک آرایش مشخص را به صورت هماهنگ حفظ کنند و هم‌زمان حامل مواد منفجره باشند، تهدیدی جدی برای نیروهای نظامی محسوب می‌شوند. او تأکید کرده بود اگر چنین سامانه‌ای قادر باشد بخشی از توان خود را برای موج‌های بعد حمله حفظ کند، با یکی از پیشرفته‌ترین اشکال جنگ پهپادی مواجه خواهیم بود.

■ **ایران چگونه آسمان خود را برای جنگنده‌های آمریکایی ناامن کرد؟**

موضوع صرفاً ساقط شدن یک جنگنده آمریکایی نیست، بلکه مساله مهم‌تر آن است که ایران در جریان یک جنگ طولانی و فرسایشی، توانسته تاکتیک‌های خود را با شرایط میدان نبرد تطبیق دهد و در برابر نیروی هوایی آمریکا، راه‌هایی برای ایجاد تهدید پیدا کند.

این مساله در شرایطی رخ داده که آمریکا از پیشرفته‌ترین ساختارهای هوایی و پدافندی جهان برخوردار است. با این حال، روایت نیویورک‌تایمز نشان می‌دهد ایران توانسته از

روزنامه نیویورک‌تایمز در گزارشی، جزئیات قابل توجه و تازه‌ای را از نحوه سرنوشتی یک فروند جنگنده «اف ۱۵» آمریکاً بر فراز جنوب ایران در فروردین امسال منتشر کرده؛ جزئیاتی که نشان می‌دهد

ساقط شدن این جنگنده صرفاً نتیجه شلیک یک موشک پدافندی و یک مواجهه کلاسیک میان سامانه زمین به هوا و هواپیمای رزمی نبوده، بلکه مجموعه‌ای از تاکتیک‌های جدید و مبتکرانه ایرانی در آن نقش داشته است. بر اساس روایت رسانه آمریکایی، ایران با استفاده از پهپادها توانسته جنگنده آمریکایی را در اختیار فرماندهان خود قرار دهد و به این ترتیب، زمینه را برای هدف قرار دادن یک فروند «اف ۱۵» ۶۰ میلیون دلاری فراهم کند؛ جنگنده‌ای که پیش از آن تصور می‌شد از توان بالایی برای مقابله با تهدیدهای هوایی برخوردار است.

اهمیت این روایت زمانی بیشتر می‌شود که آن را در کنار گزارشی قرار دهیم که پیش‌تر شبکه تلویزیونی آمریکایی درباره همین اتفاق منتشر کرده بود. سی‌ان‌ان به نقل از خلبان «اف ۱۵» سرنگون‌شده نوشته بود وی لحظاتی پیش از خروج اضطراری از جنگنده، شاهد آرایش غیرمعمولی از پهپادهای ایرانی در آسمان بوده است؛ پهپادهایی که در قالب یک شبکه به هم‌پیوسته و با آرایشی شبیه «عروس دریایی» حرکت می‌کردند.

■ **روایت تازه نیویورک‌تایمز از شکار «اف ۱۵» آمریکا**

به نوشته نیویورک‌تایمز، ایران ماه آوریل یک فروند جنگنده «اف ۱۵» آمریکا را بر فراز جنوب ایران با استفاده از یک موشک زمین به هوای دوش‌پرتاب سرنگون کرد. نکته مهم در روایت جدید نیویورک‌تایمز، نه صرفاً نوع موشکی است که برای سرنگونی «اف ۱۵» استفاده شد، بلکه نحوه آماده‌سازی این حمله و نقشی است که پهپادهای ایرانی در آن ایفا کردند.

بر اساس اطلاعاتی که یک مقام ارشد نظامی تروریست

در میانه نبرد، تاکتیک‌های خود را تغییر دهد، از تجربیات سایر جنگ‌ها بهره بگیرد، پهپادها را به عنوان بخشی از یک شبکه اطلاعاتی به کار گیرد و یک جنگنده پیشرفته آمریکایی را با کمک همین شبکه مورد اصابت موشک قرار دهد، این احتمال وجود دارد که در صورت وقوع درگیری جدید، آمریکا با همان ایران ابتدای جنگ مواجه نباشد.

ایران اکنون تجربه عملیاتی بیشتری دارد؛ تجربه‌ای که از یک جنگ تمام‌عبار به دست آمده است. رزمندگان اسلام در چنین جنگی نحوه عملکرد هواپیماهای آمریکایی، روش‌های پرواز و نفوذ آنها، واکنش‌های پدافندی، نقاط ضعف و قوت سامانه‌های هشدار، همچنین میزان وابستگی نیروی هوایی آمریکا به شبکه‌های شناسایی و رهگیری را در میدان واقعی آزموده‌اند.

به همین دلیل، جنگ بعد، اگر رخ دهد، لزوماً ادامه جنگ قبل با همان قواعد نخواهد بود. همان‌گونه که نیویورک‌تایمز گزارش کرده، ایران در طول همین جنگ تاکتیک‌های خود را تغییر داد و آمریکایی‌ها نیز مجبور شدند برای مقابله با این تغییرات، خود را با شرایط جدید تطبیق دهند.

ایران نشان داده برای تهدید جنگنده‌های آمریکایی الزاما به جنگنده‌های همسطح نیاز ندارد، بلکه می‌تواند با ترکیب پهپاد، شبکه اطلاعاتی، پدافند زمین به هوا و تاکتیک‌های ابتکاری، آسمان خود را به محیطی پرخطر برای هواپیماهای آمریکایی تبدیل کند. در نتیجه، اگر جنگ دیگری میان ایران و آمریکا رخ دهد، واشنگتن دیگر نمی‌تواند با این فرض وارد میدان شود که آسمان ایران محیطی امن برای جنگنده‌هایش خواهد بود.

جنگ ۴۰ روزه نشان داد ایران قادر است در طول نبرد یاد بگیرد، تاکتیک‌های خود را تغییر دهد و از تجربه‌های به دست‌آمده برای طراحی روش‌های جدید حمله استفاده کند. بنابراین جنگنده‌های آمریکایی در هر درگیری احتمالی بعد، نه‌تنها با سامانه‌های پدافندی ایران، بلکه

با شبکه‌ای از تاکتیک‌ها و ابزارهای به‌هم‌پیوسته مواجه خواهند شد که بخشی از آنها در جنگ ۴۰ روزه آزموده شده و بخشی دیگر می‌تواند در آینده تکامل یابد.

شاید مهم‌ترین نتیجه‌ای که می‌توان از مجموعه گزارش‌های نیویورک‌تایمز و سی‌ان‌ان گرفت، مربوط به آینده باشد. اگر ایران در جریان جنگ اخیر توانسته باشد